

Beslissing

---

inzake de klacht van [klager] over het handelen van de AIVD

Beslissing van de afdeling klachtbehandeling van de Commissie van Toezicht op de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten (CTIVD) inzake de klacht van [klager] over het handelen van de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (AIVD).

De klacht

Klager heeft bij de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) een klacht ingediend over de AIVD. De minister van BZK heeft de klacht als niet-ontvankelijk beoordeeld. Klager kan zich niet in dit oordeel vinden en heeft zich tot de afdeling klachtbehandeling van de CTIVD (hierna: de afdeling klachtbehandeling) gewend.

De afdeling klachtbehandeling neemt de klacht in behandeling. Tezamen met klager is de afdeling klachtbehandeling tot de volgende klachtformulering gekomen:

Klager heeft bij de minister van BZK een klacht ingediend over vermeend optreden van de AIVD jegens zijn persoon. De minister van BZK heeft deze klacht niet-ontvankelijk verklaard. Klager vindt dat de minister van BZK de klacht ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard en alsnog inhoudelijk dient te behandelen.

De initiële klacht bij de minister van BZK

Op 28 maart 2019 heeft klager via Informatie Rijksoverheid een klacht ingediend over de AIVD bij de minister van BZK. Het ministerie van BZK heeft hier op 5 april 2019 per brief op gereageerd met de mededeling dat de klacht niet in behandeling kan worden genomen omdat uit het klaagschrift niet duidelijk blijkt over welke concrete gedraging van de AIVD geklaagd wordt. Klager werd daarop in de gelegenheid gesteld zijn klacht toe te lichten en te concretiseren over welke gedraging van de AIVD zijn klacht precies gaat. Klager heeft hier gehoor aan gegeven en op 26 september 2019 aanvullende stukken ingediend.

In zijn klaagschrift stelde klager, verkort weergegeven, het volgende.

1. Klager geeft aan in [jaar] en tijdens zijn [studie] door de Criminele Inlichtingendienst (CID) als studenteninformant te zijn geronseld. Klager stelt dat de CID destijds een onderdeel van de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD), de voorganger van de AIVD, was. Klager heeft drie ontmoetingen met de CID gehad, waarna het contact door klager is beëindigd. Klager geeft aan dat dit contact in de jaren erna in de openbaarheid is gekomen, wat tot een hachelijke situatie voor klager heeft geleid. Klager stelt hierdoor onder meer aan zijn lot te zijn overgelaten, het ouderlijk gezag over zijn dochter kwijt te zijn geraakt en behandeling door de GGZ nodig te hebben gehad.
2. Klager stelt niets te hebben vernomen van het Wob-verzoek dat hij bij het ministerie van Economische Zaken en Klimaat (EZK) heeft ingediend. Dit verzoek ziet op de door klager aan

het ministerie van EZK toegestuurde e-mails waarin klager verscheidene concepten en ideeën met het ministerie deelde. Deze zouden vervolgens zonder klagers medeweten zijn gebruikt. Klager stelt dat dit uitbuiting van het auteursrecht is, onder meer door de AIVD.

Niet-ontvankelijkheid verklaring door de minister van BZK

Op 30 oktober 2019 maakt de minister van BZK per brief aan klager het besluit kenbaar de klacht niet-ontvankelijk te verklaren en dus niet in behandeling te nemen. De minister stelt dat klager onvoldoende concreet heeft gemaakt wat de betrokkenheid van de AIVD is bij het gestelde handelen van de CID en het ministerie van EZK. De minister geeft aan dat de CID (thans Team Criminele Inlichtingen) geen onderdeel is of is geweest van de BVD of van de AIVD, maar onder de Nationale Politie valt en dus de verantwoordelijkheid is van het ministerie van Justitie en Veiligheid. Het is daarom niet duidelijk wat de betrokkenheid is van de AIVD bij de problemen die klager stelt te hebben ervaren als gevolg van het contact met de CID.

Met betrekking tot het klachtonderdeel over het Wob-verzoek bij het ministerie van EZK geeft de minister van BZK aan dat de AIVD en het ministerie van EZK twee verschillende bestuursorganen zijn die geen verantwoordelijkheid dragen voor elkaars handelen. De minister van BZK concludeert op basis hiervan dat niet is aangetoond dat de AIVD betrokken is bij het handelen van het ministerie van EZK, waaronder de door klager gestelde uitbuiting van zijn auteursrecht.

De minister concludeert daarom dat onvoldoende concreet is geworden over welke (vermeende) gedraging van de AIVD geklaagd wordt. Hiermee voldoet de klacht niet aan artikel 9:4 lid 2 onder c van de Awb, waarin wordt vereist dat een klacht een omschrijving bevat van de gedraging waarover geklaagd wordt. Hierop is de klacht niet-ontvankelijk beoordeeld.

Beoordeling van de klacht

De afdeling klachtbehandeling is op basis van de Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten (Wiv 2017) bevoegd klachten behandelen over handelen van de AIVD in het kader van de Wiv 2017. Op basis van het voorgaande is de afdeling klachtbehandeling van oordeel dat de minister van BZK de klacht terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard. Klager onderbouwt in zijn klaagschrift en ook in zijn klacht bij de afdeling klachtbehandeling niet wat volgens hem de betrokkenheid van de AIVD is bij het gestelde handelen door de CID en het ministerie van EZK. Het is daarom niet duidelijk over welke gedraging van de AIVD de klacht gaat. Klager is door de minister van BZK in de gelegenheid gesteld zijn klacht te concretiseren. Klager is daarin niet geslaagd. De afdeling klachtbehandeling beoordeelt de voorliggende klacht als kennelijk ongegrond.

Oordeel van de afdeling klachtbehandeling van de CTIVD

De afdeling klachtbehandeling beoordeelt de klacht als kennelijk ongegrond.

De afdeling klachtbehandeling van de Commissie van Toezicht op de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten, 5 februari 2020,

mr. A. Stehouwer (voorzitter)
mr. H.C. Wiersinga
mr. A.M. Zwaneveld